

Senatni odsek za dajatve je odobril Rooseveltovo zahtevo za obrambeni program

Washington, D. C., 20. maja. — Senatni odsek je sprejel najvišjo vsoto, ki se jo je kdaj odobrilo za oboroževanje, namreč vsoto \$1,820,941,004, ter za deva poslal v senat za sprejem. S to vsoto bi se takoj kupilo 200 bombnikov, 220 manjših bojnih letal, dalje topove za obstreljavanje letal in tankov ter municijo. V tej vsoti je vključenih tudi

\$132,000,000, s čemer bi lahko predsednik razpolagal po svoji volji, da se pohiti z obrambnim načrtom. Predsednik bi moral poročati kongresu do 30. junija 1942, kako se je ta vsota porabila. Pričakuje se, da bo senat sprejel priporočilo odseka, toda glede vsote \$132,000,000, ki bi se dala na razpolago predsedniku, bo pa debata.

ŽUPAN BURTON ZA PREDSEDNIKA U. S.

Med pristaši župana Burtona se je pojavilo gibanje, da se pripravi pot za župana Burtona, da se ga imenuje kandidatom republikanske stranke na narodni konvenciji v slučaju, če senator Taft ne bo mogel dobiti dovolj glasov. Na čelu gibanja je A. E. Bernstein, bivši zvezni okrajni pravdnik. Mr. Bernstein pravi, da bodo ohijski republikanci stali za

Taftom kot njih prva izbira. To da če se bo pokazalo, da Taft ni mogoče biti nominiran, naj bi dobil župan Burton podporo vseh ohijskih republikancev.

Kakor so imeli ohijski republikanci načrt dozdaj, bi dali prvo podporo Taftu in za njim governerju Brickerju. Zdaj bi pa radi odstranili Brickerja in postavili na njegovo mesto Mr. Burtona.

Nemci so se skrivali za civilisti in ujetniki pred krogli

Stockholm. — Norveško vrhovno poveljstvo je izdalo več obtožb proti nemški soldateski ter pozivila norveško prebivalstvo, ki je bilo priča teh brutalnosti nemške armade, da si jih zapomni in ko pride čas, da bo pričalo o njih.

"Odkar se je pričela vojna na Norveškem," pravi objava, "smo bili priča številnim slučajem nemške brutalnosti. Videli smo, kako so Nemci plenili mesta in napadali predmete, ki niso imeli nobene vojaške veljave. Bili smo priča, kako so nemški letalci streljali na ženske in otroke. Priča smo bili, kako so bile nemške čete izvajale, da so se podale in potem so jih Nemci postrelili, ko se niso mogle več braniti.

"Videli smo, kako so se nemški vojaki, ki se štejejo med najhrabrejše na svetu, skrivali za hrbiti domačinov in vojni ujetnikov, da so bili varni pred našimi krogli. Dokaze imamo, da so Nemci prisilili norveške ladje, da so vozile nemške transporte in tako so bili norveški mornarji izpostavljeni krogli od strani norveških brambovcev."

Eddie Cekuta gre domov

Kot se nam poroča, bo Eddie Cekuta v četrtek zapustil bolnišnico in se vrnil domov v Girard, O. Zdravniki so se zelo trudili in stariši niso štedili denarja, da je ostal Eddie pri življenju. Vzelo bo pa še dosti časa, predno bo popolnoma okreval. Vsi mu želimo, da bi se mu ljubilo zdravje kmalu povsem povrnilo in da bi bil zopet vrl in krepak slovenski fant, kot je bil prej.

34 let srečnega zakona

Mr. in Mrs. John Fortuna, 1401 E. 47th St. praznujeta danes 34 letnico srečnega zakonskega življenja. Obenem pa praznuje Mr. Fortuna 57 letnico rojstva. Čestitamo in še na mnogo let zdravja in zadovoljstva!

Slike v šoli sv. Vida

Danes zvečer ob osmih bo kazal Rev. A. A. Andrey v šolski dvorani sv. Vida lepe slike. Vstopnina je samo 25c. Farani so prijazno vabljeni.

Strategija nemške napadalne vojne

Tukaj je v kratkem povedano, kako postopajo Nemci, kadar napadajo sovražnika.

Najprej se dvignejo letalci, ki krožijo nad sovražnikom in doženejo njegovo natančno število, njega orožje in kakšne vrste orožje ima ter druge podrobnosti. Vse to tudi fotografirajo, da je bolj zanesljivo.

Potem stopijo v akcijo težki bombniki, ki se z vso ljutostjo zapode v sovražno deželo, mečejo bombe na mesta in vasi, na železniške proge, kolodvore, razbijajo telefonske zveze, razdirajo industrijska centra in napadajo tudi sovražne kolone z bombami in strojnimi.

Potem poveljstvo letalcev sporoči mehaniziranim četam, kje so napravili bombniki največ škode. Naglo ko blisk se zapode te oklopne čete na sovražnika in ga napadejo, predno se ta še dobro zave, kaj se godi okrog njega.

Medtem, ko te oklopne čete uničujejo sovražnika, je glavna armada pripravljena na pohod in zavzame kraje, ki so jih pripravili pred njo letalci in bojni tanki. Ta armada se v teh krajih udrži, a prvi polet zopet naprej in zopet pripravijo pot za nadaljni pohod armade.

Nemčija pritiska na Švedsko, da ji dovoli rabo dežele

Stockholm. — Nemčija je izročila švedski vladi vsepolno zahtevo in med temi je tudi to, da švedska dovoli prehod preko svojega ozemlja nemškim četam, municiji in streljivu, kar bi Nemčija rada poslala obleganim nemškim četam v Narviku, v severni Norveški. Kolikor je znanega, je švedska vlada zavrnila vse te zahteve, toda pogajanja so v teku. Nemška vlada je predložila svoje zahteve švedskemu poslaniku v Berlinu, ki se je od zadnjega petka že trikrat peljal v Stockholm in nazaj v Berlin.

Položaj med švedsko in Nemčijo je zelo resen, kot trdijo poročila, toda Nemčija ne bo storila ničesar glede švedske, dokler je zaposlena na zapadni fronti. Pri tem mora pa Nemčija še zvedeti, kaj bi rekla k intervenciji v Švedski Moskva in kakšno stališče bi zavzela Finska.

Nemci se izgovarjajo, da bodo morali poslati pomoč posadki v Narviku in če ne bo drugače tudi preko švedske, ker nameravajo zavezništvo, kadar bi zavzeli Narvik, zasesti švedsko.

Važno za Newburg!

Danes zvečer po pobožnosti se vrši v šoli sestanek igralcev igre "Kristus, luč sveta." Treba bo odločiti, če bodo šli igralci predstaviti igro v Lorain ali ne.

V sredo večer pa se vrši ista tako po pobožnosti sestanek članic društva Sv. Reš. Telesa. Treba je ukreniti važne stvari radi piknika.

90 letni starec ustrelil ženo svojega pastorka

Wauseon, O. — Hiram Derby, star 90 let, je ustrelil 32 letno Florrie Whitcomb, ženo svojega pastorka. Prepirla sta se, ker Derby ni bil vseh napis na nagrobnem spomeniku, ki ga je dala postaviti Mrs. Whitcomb, svoji materi. S tremi strelji jo je podrl na tla. Prihital je mož umorjene, proti kateremu je starec navalil z nožem. Toda ta ga je zbil na tla, nakar je odnesel truplo svoje žene v hišo. V tem je starec pobegnil v gozd. Iskal ga je šerif in posrečilo se mu je najti morilec, ker ga je izdalo lajanje njegovega psa. Starec je ležal na tleh ves izčrpan vsled bega, pri njem je pa stal za varuha njegov pes, ki je z glasnim lajanjem priklical pomoč, a obenem tudi izdal svoje gospodarja v roke pravici.

Poroka

V soboto 25. maja se bosta poročila v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. ob desetih Albert Makuc, 1208 E. 176th St. in Molly Sokach, 705 E. 157th St. Ženin je sin Mrs. Julije Makuc, nevesta pa hčerka Mr. in Mrs. Matt Sokach. Prijatelji so prijazno vabljeni k poročni maši. Mnogo sreče v novem stanu želimo mladima poročencema!

Sanje včasih pomenijo

Mrs. Marhasin, 1399 E. 105. cesta je zbudila moža čez, da se ji je sanjalo, da skušajo roparji udreti v njiju trgovino preko ceste. Mož je vstal in pogledal skozi okno. Dva bandita sta pravkar odhajala iz trgovine, iz katere sta odnesla \$14 iz registra.

Nemci so se zagnali proti morju

VEČ KOT \$130,000 SO UKRADLI MESTU

Od junija 1931 do februarja 1937 je bilo mesto Cleveland oškodovano za več kot \$130,000 pri nakupu premoga. En sam mestni inženir je dobil od 11 premogovnih družb \$19,239.28, da je falzificiral nakupovalne listine, iz katerih se je razvidelo, da je mesto dobivalo dober premog, v resnici pa slabše vrste. Enajst premogovnih družb je na ta način preveč zaračunalo mestu \$74,548.80 in 10 jih je vrnilo mestu nazaj še \$68,824.32.

Te vsote je pronašel državni pregledovalec knjig Joseph Ferguson. Mogoče je bilo mesto osleparjeno še za več, toda na razpolago ni vseh knjig, ki so bile uničene. Mr. Ferguson je bil na delu več kot dve leti.

Goljufalo se je vse od administracije managerja Morgana, ter pod administracijo županov Millerja, Davisa in Burtona. Toda noben teh ni bil osebno prizadet, ker noben teh ni vedel o teh transakcijah. Inženir Abbott je priznal, da je prejemal podkupnino in tega inženirja je spodil iz službe še župan Ray T. Miller. Toda nazaj ga je postavil župan Davis takoj, ko je prišel za Millerjem.

Nekatere kompanije so najele odvtenike, ki so imeli vpliv pri mestni administraciji, da so potom njih dobile naročila za premog. Odvteniki so dobili potem provizijo.

Vso zadevo je dobil zdaj v roke okrajni prosekutor Cullitan, ki bo preiskoval nadaljne krivice in jih tiral pred sodnijo.

Mrs. Pucel poškodovana

Mrs. Madeline Pucel iz 4620 St. Clair Ave., mati councilmana Pucla, je bila v avtni nezgodi prošlo nedeljo, pri kateri je došla lažje poškodbe. S svojim sinom Viljenom in nečakinjo gđc. Schmidt je bila v avtu, s katerim so se ustavili na križišču ceste na Broadway in Walker avenije, ko je treščil v avto avtobus.

Iz bolnišnice

Iz Glenville bolnišnice se je vrnil na svoj dom Frank Svetek. Prijatelji ga sedaj lahko obiščejo doma.

Francozi so ustavili nemški pohod proti Parizu — Nemci naskakujejo Peronne, ki je samo 60 milj oddaljen od morja. — Angleški avijatičarji so bombardirali Bremen, Hamburg in Hanover.

Paris, 20. maja. — Nemške tin Peronne le polagoma in z težkimi izgubami. Medtem pa tudi drugod po Evropi grozi izbruh nove vojne. Švedska poroča, da zahteva Nemčija prehod svojih čet preko njene ozemlja, da bi poslala pomoč posadki v Narviku, katere je v brezupnem položaju in zelo stiskana od zaveznikov. Nemški posadki poveljuje general Dietl, osebni Hitlerjev prijatelj.

Italija tudi še vedno rožlja z sabljo. Zunanji minister Ciano pravi, da je vse pripravljeno za bojni ples in da čakajo samo besede od Mussolinija.

Adolf Hitler je zopet spreminil zemljevid Evrope s tem, da je proglasil tri belgijske okraje za nemško last. To je Eupen, Malmedy in Moresnet. Kraji obsegajo nekako 700 štirjaških milj in imajo do 60,000 prebivalstva. Kraji so bili pred svetovno vojno nemški in jih je versailleska mirovna pogodba dala Belgiji. Angleški letalci so se bili v pondeljek zapodili preko zapadne Evrope in posvetili svoj cilj v prvi vrsti nemški zalogi olja, ki je srce nemške mehanizirane armade. Bombardirali so oljne rezervne tanke v Bremenu, Hamburgu in Hanoveru. Kot poročajo letalci, so bombe užgale več objektov in plameni so razsvetljevali te kraje daleč naokrog, znamenje, da so angleške bombe zadele.

Toda danes se še ne more ugotoviti, če nameravajo Nemci z vso silo udariti proti Amiensu in od tam proti morju, ali pa bodo samo zavzeli Amiens in se od tam zopet obrnili proti jugu, proti Parizu. Videti pa je, da uporabljajo zavezništvo vse moči, da bi zaustavili Nemce in da so se umaknili pri sektorju St. Quentin.

Amerika "leze" v vojno, trdijo v Moskvi

Moskva. — Komunistični list Pravda trdi, da je vsak dan večja nevarnost, da bodo šle Zed. države v evropsko vojno. Znamenje za to je predvsem dejstvo, da ameriški časopisje agitira za kredit zaveznikom. Dalje trdi Pravda, da z neplačanim vojnim dolgom niso na izgubi ameriški kapitalisti, ampak ameriški davkoplačevalci.

Katoliška mladina in ženstvo razmotriva delo in kapital

V sredo večer se bo vršil v hotelu Allerton obširen program pod avspicij Katoliške mladinske organizacije in Narodnega koncila katoliškega ženstva. Program vsebuje proslavo 49 letnice enciklike papeža Leona XIII. glede delavskega vprašanja in 9 letnice enciklike papeža Pija XI. glede preosnovne družabnega reda. Del programa vsebuje tudi debato "Ali naj se omoženi ženi prepove z postavo izvrševati pomoč Weyganda ustavitv Nemce, klic radi zaslužka." Program se prične ob osmih zvečer in občinstvo je prijazno vabljeno. K udeležbi se je pisмено povabilo vodje delavskih unij CIO in A. F. of L.

Pozdrav iz Michigana

Gospodični Estelle Roitz in Rose Milavec pošiljata iz Holland, Mich., najlepše pozdrave svojim prijateljicam in, kako-pak, tudi prijateljem.

Zadušnica

V sredo ob šestih se bo brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za vse žive in mrtve člane šolskega letnika 1922.

Francoski delavci ne smejo zapustiti delo

Paris. — Premier Reynaud je izdal na francosko delavstvo oklic, da ne smejo pustiti dela v tovarnah, razen če to ukaže vlada. Za prestopke bodo kaznovani prav tako kot vojaki. V francoskih industrijskih centrih poskušajo namreč Nemci z propagando preplašiti delavce, da bi pustili delo, govoreč jim, da se bliža nemška armada. Kadar bo nevarnost za civilno prebivalstvo, bodo že oblasti ukazale ljudem izprazniti kraje.

OTO IN ZITA STA ZBEŽALA V FRANCIJO

Paris. — Avstrijski najdvojvoda Oto in njegova mati Zita, ki sta bila v Belgiji, ko se je pričela vojna, sta se v soboto srečno rešila v Francijo pred Nemci. Oto je znan kritik Hitlerja, zato je jasno, da mu ne bi rad prišel v roke.

30 dnevnica

V sredo ob sedmih se bo brala v cerkvi sv. Vida zadušnica za pok. Frank Skully ob 30 dnevnici njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Obisk iz Colorade

Iz daljne države Colorade je prišla na obisk Mrs. Ana Prince k svojemu bratu Josip Slogarju, 1149 E. 63rd St. Dobrodošla v slovenski metropoli!

Najdena obleka

Na cesti je bila najdena ženska obleka. Lastnica jo dobi na 1157 E. 60th St.

Na gen. Weyganda stavijo vse upanje

Paris, 20. maja. — General da, katerega poznajo kot moža odločnosti, zmožnosti ter naglih in uspešnih ukrepov. General Weygand verjame kot je veroval maršal Foch samo v ofenzivo. Zato se lahko pričakuje v bližnji bodočnosti zavezniške ofenzive proti Nemcem na vsej fronti. Edino, kar bi to zavezniško ofenzivo preprečilo, bi bil stalen pritisk nemške armade, kar bi prisililo zavezništvo na obrambo. Toda vprašanje je, če je Nemčija v stanju kar naprej preživljati svoj armado na tako dolgi fronti in če more dovolj naglo dovažati gorazolina številnim bojnim tankom in letalom.

Bolj ko Nemci prodirajo, bolj se daljša njih zveza z zaledjem in težavnije je dobavljanje potrebnih v bojno fronto. Nemci so bolj in bolj odvisni od železnice, katerega poznajo kot moža odločnosti, zmožnosti ter naglih in uspešnih ukrepov. General Weygand verjame kot je veroval maršal Foch samo v ofenzivo. Zato se lahko pričakuje v bližnji bodočnosti zavezniške ofenzive proti Nemcem na vsej fronti. Edino, kar bi to zavezniško ofenzivo preprečilo, bi bil stalen pritisk nemške armade, kar bi prisililo zavezništvo na obrambo. Toda vprašanje je, če je Nemčija v stanju kar naprej preživljati svoj armado na tako dolgi fronti in če more dovolj naglo dovažati gorazolina številnim bojnim tankom in letalom.

Brez dvoma je, da se bo morala zavezniške armade zelo dvignila pod poveljstvom Weygan-

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 120 Tues., May 21, 1940

BESEDA IZ NARODA**Math Tekavec:
Komentar k Molkovemu
"Naslova ni treba"**

(Nadaljevanje)

Molek: "Math Tekavec trdi na svoje lastno kožo, da se je Molek zlagal, ko je omenil v 'Prosveti' 13. marca 1940, da je Trunk izrazil zadovoljstvo nad preselitvijo stalinovskega lista iz Pittsburgha v Cleveland. Zakaj to trdi? Zato, ker je videl v Trunkovi koloni, da Trunk sam to trdi. Yes, Trunk je pozabil kaj je pisal nekaj tednov poprej, pa je kratkomo zapisal, da se je Molek zlagal in sedaj je Tekavec ponovil za Trunkom kakor papagaj, da se je Molek zlagal. Tekavec je pa še dodal, da je on sam pregledal vse Trunkove kolone do treh mesecev, pa ni našel ničesar takega in, tedaj je Math Tekavec zmagoslavno vzkliknil: 'Če se Molek zlaže v takih primerih (kaj naj to pomeni, ne vem — Tekavec jezik je strahna kolobocija kakor je Trunkov) kaj se v stvarih, ki jih ni mogoče koregirati?'"

Odgovor: — Vztrajam pri tem, da nisem nikjer našel tistega, kar trdi Molek! On naj pa dokaže, da je Rev. Trunk isto pisal. Ker imam vse številke Amerikanskega Slovenca pri rokah od sedmih mesecev, mu jih dam na razpolago, če najde kaj podobnega, kar on trdi. V naslednjem komentarju dam celoten dokaz.

Molek: "Grdo si se zmotil Matija. Premetaval si 'Amerikanske Slovence' od treh mesecev pa še nisi našel vsega, kar je pisal tvoj veliki 'firar', o katerem praviš, da se 'igra z Molkom kot mačka z miško,' imeniten maček, ki je že velikokrat skočil pred miško v luknjo! Ali ne veš, da Trunk piše za 'A. S.' tudi 'editoriale,' katerih ni zmožen pisati listov urednik (zmožen je le klobasanja in osebnostne čevkanja)? Da ne boš ponovno brskal po številkah 'A. S.' treh ali petih mesecev ti bom pomagal. Poglej Trunkov 'editorial' v 'A. S.' od 1. marca t. l. in ko prečitaš isto reč, piši Trunku, čemu je tako pozabljen, da ti povzroča sitnosti. Kako bosta sedaj ti in tvoj Trunk jedla svoje besede? ... Čegav namen sedaj posvečuje sredstva?"

Odgovor: — Nič grdo se ni urezal Matija, ampak Janez se je precej globoko rnil. Mislim, da za svoje osebo že ponavlja kóže molitvice. Kam sem se pa spet zaletel. Da bo pa javnost vedela za vso resnico, dam tukaj celoten dokaz, kdo laže? Urednik "Amerikanskega Slovenca," ki je pač odgovoren za to kar se natisne, je o tej zadevi v omenjenem listu z dne 10. maja t. l. dal to izjavo: (Rabim le odlo-mek) — "Očita laž tudi č. g. Trunku in trdi ponovno, da je č. g. Trunk pisal in sicer z dne 1. marca 1940 (A. S.). Za očena Moleka, ki se dela silno brihtnega, kakor bi vsi drugi ljudje bili le pritlikavci, on pa nedosežni duševni velikan, bi bilo vrlo dobro, da se prej prepriča komu očita laži. Č. g. Trunk je avtor članka 'Le ugibamo lahko' v tem listu (A. S.) z dne 1. marca. Ni pa on pisal ostalih dveh odstavkov pod člankom, ki sta odstavka popolnoma sama zase, ločena z dovolj jasno črto. Take odstavke rabijo premočni listi, kadar so članki prekratki, da tiskarji z njimi napolnijo kolone." No je pač čudno za urednika, ki se že toliko let bavi z vsebino lista pa nima toliko prakse, da bi vedel kje se članek zaključuje!

Molek, daj se no kaj naučiti, da si prihraniš prevračanje kolozov. A niti v tem odstavku, ki ga Molek pripisuje Rev. Trunku,

ni "izražena nikaka zadovoljnost nad preselitvijo stalinovskega ptiča v Collinwood." Za to bilko se je prijel Molek (citiram odlo-mek iz A. S. z dnem 1. marca): "Zdaj, ko je začelo sijati pomladansko sonce, bodo zavzeli v naprednih vrstah glavno mesto na prejevi. Sedaj pravijo, da bodo tako pritiskali na kljuke, da ne bo za redne naprednjake nič ostalo. Trkali bodo pa tudi na društva in primaknili svoje strole k mizi, kjerkoli se bo dalo. Pravi spopad se bo šele pričel. Clevelandski naprednjaki že baje prosijo čikaške kanonirje za pomoč."

Jaz ne vidim v teh vrsticah nobenega "veselja" nad preselitvijo lista iz Pittsburgha v Cleveland. Če kdo, naj se oglasi! Kdo je sedaj lažnik: Rev. Trunk, Math Tekavec ali Molek? Mislim, da lahko vsak spozna kdo se bori za resnico in kdo potvarja, pa laže. Meni ne bo treba o tem Rev. Trunku ničesar pisariti. Kako se boš pa ti Molek izvelel iz te blamaže je pa tvoja stvar. Najbolj "logično" pot boš usmeril, da se pričneš sklicevati na svojo "svobodomiselnost" in da misliš in pišeš po njej, kar se ti zljubi.

Ker si izločil Boga, ki po njem ločimo resnico od laži, se ti ni treba zagovarjati pred svojimi so-mišljeniki, saj te bodo že razumeli, da si svobodomislec. Pri ljudeh, ki pa dajo še kaj na razliko med resnico in lažjo, pa že zdavnaj poznajo tvojo "logiko."

Kdaj si pa Rev. Trunka ugnal v miško luknjo, daj vsaj dokazati! Človek ima za tako polemiziranje, ki ga proti njemu izvajaš ti, samo pomilovalni nasmeje. Že razmerje med akademsko nabodanim človekom in navadnim težakom v tej zadevi, je tako kričeče, da bi ne bilo treba nikakih pomislekov, kdo stvar obvlada. Če pa še upoštevamo Rev. Trunkovo neizprosno logiko doslednosti, pa je tvoje bedasto zagovarjanje, ki ga izvajáš v "Prosveti" samo zmerjanje in po sedem-kratno ponavljanje enega izraza "čveka," to je do-volj tehten dokaz na tem polju, kjer pridejo v poštev samo stvarni razlogi umskega razmišljanja logike in doslednosti — kdo je izgnan v miško luknjo?

Ti lahko od začetka do konca ponavljaš izraz "čveka" kolikrat hočeš, stvar se s takim argumentiranjem popolnoma nič ne obrne. Čemu trapiš črkostavce, naroči si 3 palce velike črke in bo pomenilo isto, kot tri vrste ponavljanj besedi. Da, moja pisava je pomankljiva, izrazi preokretni, toda Molek upošteva, to da si jaz ne služim kruha s pisanjem kakor si ti dobro plačan za tvoje pisanje. Tebi, pa ne vem kako leposlovno naj bi se izražal, bi pri tebi ne prišli moji razlogi v poštev. Brez tiskovnih pomot pa tudi "Prosveta" ni tiskana.

Molek: "Povsem pa ti Math, da sedaj ne bom več molčal. Enkrat je treba z jezuitskimi klepetuljami (kje so pa "franciškanski fantje" izostala?) in obračunal bom tako, da bo zadostovalo za vselej. (Kaj misliš resignirati iz uredništva, ali si prišel do spoznanja, da ga preveč lomiš, da boš prenehal prekucavati kozle, kar bo najbolj pametno.) Ljudje, ki obrekujejo do podlosti, potem pa obrekovanje podtikajo drugim — (si zadel samega sebe) zasluži globok prezir in nič drugega. Nič ne trpi rad neprijetne nadleže (mi tudi ne) niti od kužka, ki ne more storiti človeku nobene škode kakor, da mu zmoti čevljev in to je kar delaš ti, Math Tekavec z vso Trunkovo kompanijo vred. — Ivan Molek."

Odgovor: — Me veseli, da pre-kineš molk. Tudi jaz ti dam ga-

rancijo, da bom vzel čas in raz-galil tvoje farizejstvo. Potem upam, da ko ti vnovič predložim ona vprašanja, na katera mi dol-guješ odgovor, da mi stvarno odgovoriš.

Naprej in naprej mi ponavljaš obrekovanje, povej mi no, v čem sem te pa obrekoval? Veš, si bom vsaj vedel v čem si izprašati vest. Tvoje besede pa menda ja-smem ponoviti. Kar se tiče moje osebe, me lahko smatraš — kar zveni iz tvojega zadnjega stavka — za "psa." Si se vsaj popolno-ma razgalil kakšnih podlosti se poslužuješ. Se ne bom branil z eno samo besedo. Dolžan ti pa ne ostanem, kadar boš s tako ro-bo prihajal na svetlo kot je bila po Fetterlyju potvorba "Slika katoliške cerkve" in tvoj sedanj "Naslova ni treba."

Veš Janez, ti si osredotočil ves boj v tem, da uničiš vse sicer pre-pričanje katoliške vere. Toda katoliška cerkev ni mrtva mumija, pač pa živ organizem in ka-dar boš metal svoje blato in po-tvorbo nanjo, boš zel vihar, ker boš zadel v tiste, ki smatrajo svoje versko prepričanje za vse-bino življenja.

Od podružnice št. 21 SZZ

V nedeljo 12. maja se je poka-zalo kako potrebujemo nov na-rodni dom na West Parqu. Samo pogledmo našo mladino, kam bo zahajala. Nič drugega nam ne kaže kot začeti z novo dvorano. Malo korajže bo treba, saj začetek je vsak težak. Ko je naša podružnica št. 21 SZZ pri-re-dila svojo matersko proslavo, je bila dvorana dvakrat premaj-hna.

Prav lepa hvala cenjenemu ob-činstvu za tako lepo udeležbo, kaj takega nismo pričakovali. No pa saj je bila pa tudi igra nad vse lepa in je navzoče občinstvo z zanimanjem sledilo. Vsa čast igralcem! In prav lepa hvala naši igrovodnji, Ceciliji Brodnik za njen trud, ki ga je imela, da se je uprizorila tako lepa igra na tako majhnem odru in se ji še za naprej priporočamo.

Iskrečna hvala tudi našemu Johnu Mišmaš, ki nam gre vse-lej tako rad na roke, bomo že enkrat kaj povrnili. Prav tako hvala dekletom-članicam vežbal-nega krožka, ki so prodale toliko vstopnic in vidimo, da brez mladi-ne ni danes nič več.

Tudi našim igralcem in igral-kam najlepša hvala, ki ste se ta-ko potrudili in tako izvrstno na-stopili. Občinstvo si želi, da bi se še kaj večkrat pokazali v javno-sti. Ti igralci so: Mary Stevens, Frances Komacar, Margaret Jenko in Rose Kožuh; fantje pa so: Leonard Brodnik, Stefan Skuly, Frank Zupan, Stanley Zu-pan in Johnny Pelčić.

Ne smem pozabiti na naše ku-harice, katerim gre najlepša hva-da kakor tudi vsem delavkam, ki so se tako potrudile, da so bili vsi postreženi. Naše kuharice in delavke so: Mary Komacar, Frances Flis, Josephine Zupan, kateri najlepša hvala za darilo, Mary Hosta, Ana Sustaršič, Ela Prišelj, Cecilija Tomažin, Rose Kožuh, Josephine Wiess, Rose Kovač, Eddie Sustaršič, Nettie Zakrajšek, John Prišelj, John Pelčić in Frank Lah.

Končno pa vsem skupaj naj-lepša hvala, kar ste dobrega na-redili za napredek. Prepričani bodite, da vam bomo hvaležne in ob enaki priliki vam bomo rad-e povrnile. Če sem katero ime iz-pustila, naj tistemu velja prav tako lepa hvala. Pozdrav,

Ančka Pelčić.

ST. CLAIR RIFLE CLUB

Na otvoritev strelske sezo-ne našega kluba se je kljub te-mu, da vreme ni bilo tako kot bi moralo biti, odzvalo lepo število članov in klubovih prijateljev in smo tako otvorili sezono s pre-cej povoljnimi streljanjem (se re-če za prvič) in drugo zabavo. Strelske vaje se bodo vršile

sedaj vsako drugo nedeljo. Pri-godnje streljanje se vrši v nede-ljo 26. maja in tako naprej do pozne zime in neglede kakšno bo vreme.

Na zadnji strelski vaji je na-stopil tudi "nežni" spol in tek-moval med seboj in sicer "blon-dinke" proti "rdečelaskam." Ta pot je zmagala za dve točki "blondinka," "bo drugič boljše," je rekla "rdečelaska."

Na tej strelski vaji se je stre-ljalo kakor sledi:

J. Urankay	22
Može	22
F. Kramer	18
J. Novak	19
J. Peterko	17
Penko	19
Buchar	17
Papesh	15
Stampfel	23
Podpadeč	19
Kaučnik	23
Bozich	20
A. Novak	25
Vrbanič	20
Girl	16
Mrs. Novak	10

Tajnik.

Med francoskimi vojaki

Anglež Sommerset Maug-ham piše: Bil sem teden dni s francoskimi vojaki v Alzaciji Loreni. Utrdba, ki sem bil v njej, je bila daleč proč od Magi-notove črte. Poveljnik, ki me je vodil okoli, je bil dobrodu-šen, tršat gospod z rdečimi br-kicami.

Na svojo trdnjavo je bil ta-ko ponosen, kakor kapitan na svojo ladjo. Vprašal sem ga: "Koliko časa pa se morete zo-perstavljati tukaj?" — "Če je treba, šest mesecev," mi je od-vrnil. — Nato je pomežiknil in dodal: "Vendar upam, da pri-dejo prej drugi in nas odreši-jo."

Ogledal sem si bil bivališče za moštvo. Prostor je majhen, postelje so tesno skupaj, vrsta zraven vrste. Nekaj vojakov je ležalo na posteljah in so brali, drugi so ždeli na drugem kon-cu spalnice, kvartali so ali kle-petali. V tej tesnobi so bili kar doma. Vsi so bili mladi in do-bre volje in jim je bil ta način življenja prav všeč. Dobro so se zavedali, da jim je tukaj ve-liko boljše, kakor njihovim to-varšem v postojankah zunaj na mrazu in v noči. Imeli so če-dno, majhno kantino, kjer so si mogli kupiti cigarete, pivo, čokolado, vodo za lase in celo parfem. V kantini so bile tudi mize, kjer v prostem času la-hko izpiješ vrček piva in poslu-šaš radio, skoraj tako, kakor bi bil doma v kavarni.

Potrudil sem se, da bi zvedel, kaj francoski vojak misli o tej vojski. General, ki sem z njim skupaj kosil, mi je povedal tole anekdoto: Šel je čete nadzirat. Spotoma je prišel mimo tro-bentača. General ga je ustavil in ga je vprašal, kako se piše, odkod je in kaj je delal pred vojsko. Nekam oklevaje je tro-bentač odgovarjal na ta vpra-šanja. Slednjič je rekel gene-ral: "In čemu se prav za prav vojskujete?" — "Za domovi-no," je bil odgovor. — "Take čenče poznam," se je zasmajal general. "Te so vam v šoli v glavo vbili. Rajši mi povejte odkrito, zakaj se v tej vojski

vojskujete?" Trobentaču se je kar obraz zasvetil, ko je rekel: "No, zaradi Nemcev! Sit sem že vsega!"

Mislim, da ta anekdota dobro pokaže, kakšen je francoski vo-jak: da nikogar ne sovraži, da noče nikogar užaliti, da ne po-zna nobenih nespravičnih na-sprotij, vendar pa je sit vsega, ker ne more v miru živeti, in na-gonsko je spoznal, da je prišlo že predaleč.

Čutim, da so francoski čast-niki, kolikor sem jih videl, iz-redno inteligentni ljudje, da so vojaki z dušo in s telesom, ki znajo svoje delo izredno teme-ljito, saj je moderno vodstvo vojske znanstvo, in ti častniki so znanstveniki.

Vprašal sem vojaške, kakšna se jim zdi jedaja in nihče se ni nič pritožil. Zjutraj dobijo skodelico črne kave in kos kru-ha, ob 10 predjužnik, in sicer sardine ali klobasice in še sko-delico kave. Kosilo je pa jako obilno: predjed, meso z rižem, krompir ali leča; sir ali kom-pot, zraven četrt litra vina. Ve-čerja pa se razlikuje od kosi-la samo v tem, da je namesto predjedi juha. Sleherni vojak dobi na dan 1 liter vina.

Toda dan je dolg in za tiste, ki niso v sprednjih vrstah, se u-re neskončno razteza, tiste u-re, v katerih nimajo drugega dela, kakor da čas ubijajo. Saj Francozi še ne poznajo takih skupinskih iger, s katerimi si Angleži krajšajo čas.

Kmalu se zmrači, in tiste ure, v katerih lahko igrajo "pelo-te," so omejene. Dolgčasje je čden od sovražnikov, proti ka-teremu se mora boriti francoski generalni štab. Imajo na tiso-če knjig, dalje radio. To jih zabava in vedri. Francozi ni-majo radi, če jim kdo preveč govori o domovinski ljubezni. Domovinska ljubezen je zanje srčna zadeva. Kar zares hoče-jo to je, da vedo, kaj se dogaja. Oni se radi smejejo in jo-kajo ob spremljevanju svojih sentimentalnih pesmi.

Kdaj je dobila Evropa pomaranče

Pomaranča je prišla v Evro-po iz Kitajske. Vprašanje je sa-mo, kdaj in kako se je to zgodi-lo. Splošno mislijo, da so pri-peljali pomaranče v Evropo por-tugalski pomorščaki v 15 stolet-ju. V Lisboni na vrtu plemiča Lorenza je zrasla prva poma-ranča v Evropi. S tega vrta so se baje razširile pomaranče v vse druge evropske kraje, kjer je podnebje dovolj milo, da la-hko rasto in dozore. Da so prvi pripeljali pomaranče v Evropo Portugalci, pa najbrž ne bo dr-žalo. Imamo že dokaze iz leta 1333., da so gojili pomarančike v Dauphineu. Potemtakem je moral to sadje pripeljati v Evropo nekdo, še preden so se napotili portugalski pomoršča-ki čez morje.

—Smrt pod drvesom. V Sav-cih o podirali hraste ob bano-vinski cesti. Pri tem je bil Jožef Klemenčič tako nepreviden, da je prepozno odskočil pred pa-dajočim drvesom. Debelja veja gaje udarila po glavi ter mu razbila lobanjo, da je obležal pri priči mrtve.

Hitlerja so pričakovali

Ena stvar je, ki je ne morejo zavezniki zanikati in ta je, da so popolnoma dobro vedeli, da bo Hitler udaril nanje. Ne morejo se izgovarjati, da je prišel Hitler nepričakovano. Za to vojno, ki se danes bojuje na zapadni fronti, sta bili obe strani dobro pripravljene, tako zavezniki kot Nemčija. Mora-da je res, da je bila Nemčija boljše pripravljena, ampak to je pa njena zadeva. Vse od jeseni se je pripravljala Belgija, Nizozemska, in tudi zavezniki za Hitlerjev napad. Še celo dan udara ni bila že nobena tajnost. Anglija je pričakovala nemški vpad v Nizozemsko in Belgijo vse od časa, ko je Hit-ler napadel Skandinavijo.

Fakt je, da sta bili Belgija in Nizozemska opozorjeni na Hitlerjev prihod dva dni prej. Očividno je, da Anglija in Francija nista imeli ničesar proti temu, da bi prišel Hitler bližje na zapad. Hoteli sta, da pride do odločilne bitke, kjer se bo preizkušalo najmodernejšo orožje med Nemčijo in za-vezniki. Naciji so bili najbrže tako svesti svoje nadmoči nad zavezniki, da niso skrivali svojega pohoda proti zapadu. Po-leg tega je bil pa nemški generalni štab najbrže prepričan, da je izdelal tako fin strateški načrt, da bo ž njim zapadne zavezniške popolnoma presenetil in jih v naglem sunku po-polnoma porazil.

Prvo, na kar se je Hitler zanašal pri tem napadu (in kot je videti ni slabo računal), je bil napad z pehoto, katero so nemška letala vozila v Nizozemsko in Belgijo in jo tam spu-ščala na raznih točkah na tla. Zavezniki so vedeli, da Hitler na to računa največ, toda so se temu smejali trdeč, da s te vrste bojevanjem Nemčija ne more imeti dosti uspeha. Ni jim šlo v glavo, kako more Hitler prepeljati večje število vo-jakov preko obrambene linije v sredo dežele, da ne bi teh nemških čet z lahkoto sproti pobijali. Toda Nemci so prav na te čete polagali največjo važnost za uspeh in kot vidimo so računali prav. Zavezniki so uvideli, da so preveč podce-njvali te nove vrste bojevanja. Kmalu so uvideli da jim je nemogoče držati fronto, obenem pa loviti po vsej deželi nemške parašutarje, ki so padali na zemljo kot kobilice in se takoj spravili na delo, da so razdirali mostove, brzojavne in telefonske zveze, uničevali zrakoplovna pristanišča. Saj je prav radi tega načina bojevanja padla najmočnejša nizozem-ska trdnjava Eben Emael, katero je branilo 1000 izbranih vojakov. Nmški poročnik Witzig je namreč priletel z malo posadko vojakov z letalom in se pustil sredi trdnjave na tla. Tukaj so naglo postavili strojnice, vzeli v roke ročne granate in tako ustrašovali trdnjavsko posadko, dokler je prišla večja nemška armada in zasedla trdnjavo brez vsa-kega odpora.

Druga nemška strategija, ki se je izkazala jako učinko-vito je, da se ne zalete z vso silo v utrjene postojanke za-veznikov. Kar lepo mimo njih gredo, jih izolirajo, potem se pa obrnejo in udarijo od vseh strani nanje z najtežjimi topovi.

Nadaljna Hitlerjeva strategija, ki se je dobro izkazala, je, tudi ta, da ne prime več sovražnikov na enkrat, ampak zdaj tega, potem pa drugega. Tako je tudi najprej z vso silo udaril na Nizozemsko in ko je ta položila orožje, se je šele obrnil na Belgijo.

Nihče ne more še danes povedati, kakšen bo konec te bitke, ki se danes bje za usodo Nemčije in za usodo Anglije, ker med tema dvema gre boj na življenje in smrt. Toda eno je gotovo, da so si zavezniki sami želeli te odločilne bitke, pa naj pade kocka na to ali na ono stran, ker živeti v nepre-stanem trepetu pred nemškim orožjem je bilo nemogoče več. Pri vsem tem je pa Anglija podcenjevala moč nacijev in tre-ba bo vsega napora, če se jih bodo hoteli ubraniti.

Irska ostane nevtralna

Znano je sovraštvo Ircev do Anglije, vendar to sovra-štvo ni toliko, da bi šli pomagati Nemčiji, ali da bi dali naci-jem na razpolago svoja pristanišča, odkoder bi napadali Ang-lijo. Irce so bili zelo potrpi, ko je padla Danska in Norve-ška v roke nacijem. Sicer so v davnih časih ravno narodi iz Danske in Norveške, takratni Galci, redno napadali in ro-pali irsko deželo, dokler jih ni popolnoma premagal irski ju-nak Brian Boru leta 1014. Toda od tega časa je pa vladalo med temi narodi veliko prijateljstvo.

Toda je že tako, da vsaka nesreča prinese komu sre-čo in nekateri irski farmerji so celo zadovoljni, da so Nemci zasedli Dansko, ker upajo, da bodo zdaj več poljskih pro-duktov prodali Angliji, ki jih je dozdaj dobivala iz Danske.

Ko so Nemci zasedli Norveško, je Anglija računala, da bodo prišli na Irsko in tam napravili gnezda za podmornice in letala, s katerimi bodo napadali Anglijo. Da to prepreči, je Anglija naglo zasedla Islandijo in otoke Faroe. Ko je An-glija obdolžila irsko vladu, da dovoli nemškemu poslaniku v Dublinu, da vzdržuje središče nacijskih vohunov, so Irce ogorčeno izjavili, da ne bodo igrali Nemcem v roke rekoč: "Irska je izjavila, da ostane nevtralna in bo tako tudi osta-la. Kot taka se bo uprla vsakemu poskusu, da bi kdo rabil irsko zemljo za napad na Anglijo. Še vedno veljajo besede, ki jih je izrekel predsednik De Valera 28. maja 1935, da bo Irska dobila neodvisnost od Anglije, toda nikdar ne bomo dovolili našega ozemlja kot torišče za napad na Anglijo."

PERSONAL

Na razpolago za financiranje nakupa
● avtomobila ●
● gospodarskih predmetov
Za:
● družinske in hišne potrebščine
● popravo posestva
● plačilo zavarovalniške premije
● poravnava računov
—To je nekaj tipičnih namenov—
Pridite in povejte nam o vaših potrebah. Ni treba, da bi bili vlagatelji.
THE NORTH AMERICAN BANK CO.
6131 St. Clair Ave. 15601 Waterloo Rd.

O
A
N
S

WINNETOU

Po nemškem izvirniku K. Maya

Ne smemo dalje, Sam!"

"Čisto prav si povedal! Vide-la bi nas sicer."

Ampak čemu sta lopova razja-hala —? Tamle sta stala konja, vidi se, da sta z nogami kopala. In tamle pelje sled v gozd —. Go-tovo se nista brez posebnega na-mena plazila tod —. Pojdimo pa pogledimo!"

Pustila sva Bernarda, Boba in ujetnika na robu gozda in sto-pila za sledjo.

Sam je šel naprej. Precej da-leč v gozd sva že prišla, ko je iznenada obstal in pokazal na tla. Stopil sem bliže.

Tla so bila pohojena in mah-zrahlan. Bil je podobna, kot da je nekdo mahovino odgrnil, ko-pal, pa razkopani prostor spet z mahovino pokrili.

Sklonil sem se in odgrnil ma-hovino.

"Glej —! Sekira —!" je vzki-knil Sam.

Tudi jaz sem se začudil.

"Res —! Tule je ležala seki-ra!"

V mehki prsti pod mahovino se je razločno videl odtisk ročne, precej velike sekire.

"Po sekiri sta šla v gozd!" je menil Sam. "Zato sta razjaha-la."

Kdo pa jo je položil sem?"

"Na to vprašanje ne bo tež-ko najti odgovora. Najbrž je bi-lo takole. Ko sta kapitano in njegov poročnik Patrik zaklad v dolini zakopala in odšla, jima je bila sekira čez nekaj časa le prenerodna, da bi jo vlačila za seboj, pa sta jo tule zakopala, da bi jo imela pri roki, kadar bi se vrnila. Gotovo bomo našli kje v dolini znamenje, ki sta si ga naredila, da bi sekiro laže na-šla."

Pokrila sva jamo z mahovi-no, se vrnili po sledi nazaj na rob gozda ter pogledala po dre-vju.

Res sva na dveh drevesih, na desni in levi od sledi, našla že nekoliko zaraščene zareze. Tu-di tri najnižje veje na drevesih so bile odkrnjene.

"Patrik je torej danes prišel po sekiro —," je razmišljal Sam. "Kaj sledi iz tega, Charley? Kaj misliš?"

"Ni težko uganiti. Vsak drug bi tudi uganil. Patrik je name-njen v dolino k zakladu."

"Da."

"In prehiteti ga moramo."

"Kaj misliš, ali pojde narav-nost v dolino, ali prej k očetu v hribe k Head in Skettel Picku?"

"To bomo koj zvedeli."

Vprašal sem Hoblyna:

"Ali je še daleč do kraja, kjer se odcepi od Rio Pecos pot v dolino zaklada?"

"Če se prav spominjam, bo-mo v dveh urah pri soteski, ki gre v gorę k dolini."

"Jezdili bomo do soteske. Ako je krenil po njej, je namenjen naravnost k zakladu, ako je po-toval dalje ob reki, pa misli naj-prvo obiskati očeta ob Head in Skettel Picku. Po njem se bomo ravnali tudi mi."

Sicer pa je, kakor rečemo, ko-maj ura minila, kar sta odšla. Sled kaže, da sta se dolgo mu-dila. Počakati moramo, dohite-li bi ju, preblizu bi jima prišli. Lahko da sta se iz kakršnegako-li razloga med potom ustavila, videla bi nas.

Počijmo si medtem!"

"All right —! Pa počakaj-mo! Toda previdnejši bomo ko Patrik, ki je pustil konja zunaj na robu gozda. Kakor smo mi njega našli, tako lahko drugi tu-di nas najdejo."

Postavim konje med dreve in pojužinajmo! Lačen sem, od-davi na primer še nisem nič do-bil med zobe."

Spravili smo konje v gozd in posedli po mahu.

Nismo še dobro sedeli, ko je

Hoblyn polglasno vzdiknil in pokazal skozi drevje.

"Poglejte si tamle tisto str-mo sotesko na drugem bregu, mešurs! Čisto tako se mi je zdelo, kot da se je gori v soteski nekaj zbleščalo. Prav kakor jeklena konica sulice."

"Ni mogoče!" je menil Sam. "Kako morete na tako daljavo opaziti konico sulice?"

Ugovarjal sem mu.

"Čisto mogoče je, Sam! Sol-nčni žarki padajo naravnost v so-tesko in če res tam recimo kdo stoji s sulico v roki, se žarki od-bijajo od njene svetle konice pa zadenejo oko, ki pogleda v tisto smer."

Ampak — sulice imajo tod le Indijanci. Bilo bi torej —."

Res se je spet zbleščalo in sicer na dveh mestih, višje v so-teski in globlje spodaj.

"Čujte, ljudje," sem pravil, "tamle se plazijo Indijanci! Sre-ča naša, da smo stopili med dre-vje! Če bi bili ostali zunaj ali pa celo jezdili dalje po dolini, bi nas sedajle čisto gotovo opa-zili."

Vzel sem daljnogled in ga na-meril na sotesko. In kar sem vi-del, mi je res nagnalo skrb.

Dal sem daljnogled Samu.

"Tule, Sam! Poglej si še ti-tiste ljudi! Najmanj sto petde-set jih je!"

Pogledal si jih je, pa dal ste-ko Bernardu.

"Poglejte si še vi rdečkarje, maser Bernard! Ali ste že ime-li kedaj opraviti s Komanči?"

"S Komanči še ne. Da so Ko-manči, mislite —?"

"Seveda! Bi bili sicer tudi lahko Apači, ker prav tod meji-jo lovišča teh dveh rodov. Pa Apači nosijo lase drugače ko ti-stile, ki prihajajo tamle z višin."

In — ali vidite rdeče in modre barve, ki so si z njimi namaza-li obraze? Bojne barve Koman-čev so. Na bojnem pohodu so torej in zato so si tudi konice svojih sulic nabrusili in v vsa-dim tulju tiči šop zastrupljenih puščic, ki bi jih na primer prav nič rad ne čutil na svoji stari koži."

Kaj meniš, Charley, kaj bo, če pridejo tod mimo?"

"Opazili bodo našo sled, na-šli nas bodo."

"Da bi človek le smel stopiti ven iz gošče in pobrati tisto ve-jo in zabrisati sled —! Pa ni mogoče."

"Bi nič ne pomagalo, Sam! Više gori bodo le opazili našo sled, prišli bi za njo in preiska-li gozd."

"Vem. Pa umaknemo se jim lahko, če vidimo, da so sled opa-zili, in daleč smo že lahko, pre-den bi prišli semle v gozd in na-šli, da smo tukaj sedeli."

"Je res. Pa sled je kar zunaj na robu gozda. Mogoče se da iz-brisati, ne da bi bilo treba iz goz-da stopiti."

Bliž nas je stala posušena smrečica. Odrezal sem jo, se splazil do roba gozda in potegnil k sebi vejico, ki smo jo po nepre-vidnosti prej zunaj pustili. Na-bral sem še suhih smrekovih ig-lie in jih vrgel po sledi, ki pa je bila sicer itak tako slabotna, da bi jo zapazilo le ostro in izkuše-no indijansko oko.

Sam se mi je režal.

"Bomo videli, če bo pomaga-lo, Charley! Mene bi s tem ne premotil!"

"Zakaj ne?"

"Ali ima javor smrekove ig-lice?"

Res je ravno nad sledjo mo-gočen javor širil svoje veje. Pa pomota se ni dala več popraviti.

Sicer pa so rdečkarji vzeli vso našo pozornost v zakup. Prispe-li so na dnu soteske, obstali in poslali naprej oglednike.

Dalje prihodnji:

JOŽE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Po Bolgariji — V prestolici Bolgarije — Zanimivosti v Sofiji — Zopet v Jugoslaviji — Oton župančič — Križem po Sloveniji — V rojstni hiši Josip Jurčiča — V rojstni hiši škofa Barage — V rojstni hiši Ivana Cankarja — Pri nadškofu Jegliču — Na pogrebu — Nazaj v Ameriko — Konec.

Brzovlak je drvel v temno noč mimo Ljule-Burgas, kjer so se 1. 1912 vršile krvave bitke med Turki in Bolgari. Iz teh bojev, katere so bojevali Bolgari v zvezi z Srbi, Črnogorci in Grki, za osvobodjenje Balka-na izpod turškega jarma so prišli povsem zmagoviti in po par dnevnih bojih so 1. novembra vzeli Turkom Ljule-Burgas. Ra-no zjutraj se pripeljem v Ad-rianopol ali Odrin, turško Edir-ne, zadnja postaja na turških tleh. Tu mi turški uradniki še enkrat pregledajo potni list ter pritisnejo pečat, znak, da je moje bivanje v Turčiji, v smislu vize končano. Pri odhodu iz te dežele se nisem mogel prav nič pritožiti, kajti dovolj dobro sem bil postrežen; zato sem prav zadovoljen spravl-moj potni list, katerega bi v Carigradu kmalu izgubil, urad-nikom pa se zahvalil za naklo-njenost v Turčiji.

Adrianopol je staro zgodo-vinsko mesto, ter je še izza ča-sa rimskega cesarja Hadrijana in kot tak spadal pod Rim; po-tem bizantinskemu cesarstvu, spadal tudi Bolgariji, končno pa so ga vzeli Turki, ter je bil nekaj let pred padcem Cari-grada, prestolica Turčije. Za časa balkanske vojne je bil Adrianopol najmočnejša trd-njava Turčije, ter je od zapad-ne strani tvoril ključ do Cari-grada. Trdnjavo je več mese-cev uspešno branil turški po-veljnik šukri paša; toda kljub turškemu odporu so jo po več mesecih obleganja in hudih bo-jev zavzeli Bolgari, ki so se z pomočjo Srbov polastili mesta 26. marca 1913. Padec Adria-nopola v tej vojni je bil najhu-ši poraz za Turčijo, a zmago-viti balkanski zavezniki, zlasti Bolgari in Srbi, pa so želi za ta uspeh veliko priznanje, ko so se izkazali res prave junake.

V Adrianopolu sem se mu-dil le toliko, kolikor časa je stal vlak, da so pregledali po-ten liste in drugo, potem pa sem se odpeljal dalje, kjer teče že-leznica nekaj časa po malem delu grškega ozemlja. Tu so si bližje meje: Turčije, Grške in Bolgarije. Pri prevozu preko grškega ozemlja ni bilo od stra-ni Grkov nobene preiskave, niti pregleda potnih listov, vse do-kljer se nisem pripeljal na mejo Bolgarije v Svilengrad. Tu pa je vstopila na vlak bolgarska obmejna straža.

Možje v ruskim podobnih uniformah, v nastopu obzirni in prijazni, so pričeli z pregledo-vanjem potnih listov, prtljage, potem so sprašili koliko in kak-šen denar kdo nosi preko me-je. Vse je šlo tako lepo gladko brez vsakih sitnosti. Kaj ta-kega bi človek ne pričakoval. Pa se mnogi boje Balkana in ga imajo nekateri prav slabo zapi-sanega; toda so prav tako lepo dostojni in prijazni kot v za-padnih državah, če ne še boljši.

Med obmejnimi uradniki, ki so stopili na vlak v svrhu pre-gleda, je bil mlad Bolgar, ki se mi je po svoji odkritosrčni pri-prostosti in zgovornosti zelo dopadel. Ko mu odprem kov-čeg, da ga pregleda, nekaj časa po njem brska ter najde album slik iz Svete dežele. Ko ogle-duje album, me vpraša: "Kje ste pa to dobili?" "V Palesti-ni," mu odvrnem na kratko. "Ste bili tam?" "Seveda, saj od tam potujem." "Kako ste srečni! Ali bi dali meni tale album?" me vpraša potihoma

in nekoliko bolj sramežljivo. "Prav iz srca rad, ako bi imel vsaj še enega; tako pa, ker imam samo tega, vam žal ne morem dati. Pa zakaj vas ta-ko zanima?" "Zato ker je iz Svete dežele in kar je od tam, jaz zelo cenim," mi odvrne Bol-gar. "No, če je pa tako, potem vam pa dam kak boljši spo-minček na te kraje," nakar po-sežem v kovčeg ter mu dam križec. "Vidite, tole je boljši spomin na Sveto deželo; ta kri-žec je iz Kalvarije, ter je bil položen v jamico, kjer je nekoč stal Jezusov križ." "Res? In vi ga daste meni?" pravi ves vesel, poljubi križec ter ga spravi v žep. "No, pa lepa hva-la za tako darilo," se hiti za-hvaljevati Bolgar, ter mi uka-že, da zaprem kovčeg, češ, da je že vse v redu.

Nekaj minut potem je vlak odpeljal iz Svilengrada, ter brzel preko bratske Bolgarije; mestoma je vozil ob Marici, glavni reki Bolgarije, ki je zna-sila iz bolgarske himne "Šumi šumi Marica." Z zanimanjem sem gledal reko, ki se vije pre-ko rodovitnega polja, kjer je vse tako lepo obdelano; bujno rastoče žito in drugi poljski pridelki, ki tu izbornu uspeva-jo. Prav veliko je tudi oreho-vih dreves, kjer izbornu uspe-vajo orehi, katerih dosti pro-dajo v Anglijo. Tudi na jago-dah mora biti Bolgarija zelo bogata, ker na vsakem kolo-dvoru sem videl po cele košare jagod, katere so prodajali po-tnikom in tudi jaz sem si jih pri-voščil prav dobro, mero.

Na Balkanu, kakor sem jaz videl, ne manjka kruha; dovolj ga imajo in to ne samo za sebe, ampak ga tudi drugim dajejo. Ko sem se peljal preko Srbije, sem videl tam dosti kruha in prav tako kakor tam, sem ga videl v Bolgariji. Balkancem res ni treba stradati. Ni čuda, da Zapadnjaki dokaj poželjivo gledajo na Balkan, ter kar tek-

mujejo kdo bo imel večji vpliv na tem ozemlju, ki je v pretež-ni večini v rokah prirodnih pa podjetnih Slovanov, ki imajo dosti kruha; da bi imeli le še kaj prida sloge med seboj, se združili ter v skupnem nastopu pokazali vsem tistim, ki se jim sline cedio po Balkanu, da ne rabijo prav nobenih varuhov. Iz zgodovine bi se Balkanci lahko mnogo naučili, ter pri tem pomislili na razne intrige, ko se je ščuvalo brata proti bratu, da so si često skočili v lase, kjer je prišlo do prav krvavih bojev od katerih so imeli škodo le Balkanci. Pa svita se tudi na Balkanu: Srbi kot Bolgari, ki so gospodarji Balkana uvide-vajo vedno bolj, da je medse-bojna sloga nujno potrebna, da si tako ohranijo svojo neodvis-nost; v ospredju pa vedno bolj krepko stopa slovanska misel, ki vedno bolj prekvapa Balkan-ce, ter je upanje, da pride do slovanske vzajemnosti.

O slovanski vzajemnosti, predvsem pa o južnih Slovanih sem se razgovarjal z Bolgari, ki so se vozili na istem vlaku, ter v pogovoru z njimi razvidel, da se nekateri prav dobro raz-umejo na to vprašanje, ki je za Sloane vitalnega pomena. Nisem mislil, da je pri Bolga-rih zanimanje za slovanstvo ta-ko na visoki stopinji. Med vse-mi Slovani čislajo Bolgari naj-bolj Ruse; so jim že večkrat prej pomagali; zelo nezaupni pa so napram Srbom, katerim dosti ne zaupajo. O tem se je izrazila neka prav zgovorna gospa, s katero sem imel daljši razgovor. Ko sem omenil, da kakaj bi se vendar Bolgari in Srbi, odnosno zdaj Jugoslavi-ani bolj ujedini, da bi bili lah-ko kos vsakemu sovražniku, mi pravi: "Bolgari Srbom ne za-upamo; so preveč avtokratični, vse povsod hočejo biti sami v ospredju. Mar ni tako v Jugo-slaviji, kjer imajo Slovenci in Hrvatje le malo pravic?"

Temu sem deloma pritrdil, da je to precej res, obenem pa tudi pojasnil, da tako hudo tu-di ni: Pravic imajo Hrvatje kot Slovenci neprimerno več v Ju-da Zapadnjaki dokaj poželjivo gledajo na Balkan, ter kar tek-

ospredju, so nekako upravičeni do tega, ker tekmo vojne so ve-liko trpeli; neprimerno več kot pa Hrvatje in Slovenci skupaj. Kratko: Srbi so za Jugoslavijo dosti trpeli. Bodimo pripravi-ni pa priznajmo vsakemu kar mu gre: Bolgarom svoje, enako Slovencem in Hrvatom, a prav tako tudi Srbom, kar jim gre, kapti za Jugoslavijo so storili veliko; to jim je treba priznati in to naj imajo v vidiku Hrvat-je kot Slovenci. Srbi imajo svoje napake kot jih imajo dru-gi narodi, imajo pa tudi svoje vrline, ki tudi niso majhne. Pravilno in lepše od njihove strani bi bilo, da v tem popu-stijo in prav gotovo bodo. Saj se Jugoslavi med seboj še spoznali nismo do dobrega. Smo kakor trije bratje, katerih vsak je bil vzgojen v drugi hiši, Srbi v svoji hiši, katero so si zgradili potem ko so se otrsli turškega jarma, Hrvatje so bili vzgojeni v Ogrski, Slovenci pa v avstrijski hiši in zdaj te brate zadovoljiti, je skoro nemogoče. Za ta kratka leta se je doseglo zelo veliko in upajmo, da se bo še veliko več ter da pride do sporazuma in združitve tudi z Bolgari.

Gospa mi je pritrdila, da je to res in tudi o Srbih je nekoli-ko predrugačila svoje mnenje, ko sem jim kot Slovenec povedal svoje mnenje o Srbih, potem pa je dostavila, da je res, da Slovani na jugu bi se morali vse tesneje združiti, toda prav res-

na ovira temu sta dve kraljevi hiši: Koburška v Bolgariji in Karadjordjeva v Jugoslaviji, kar pa se ne da kar tako ure-diti. V tem oziru bi bila na mestu republika, za katero pa Balkanci še niso. Za sedaj je najboljša, čim tesnejša zveza med Bolgariji in Jugoslavijo ter boljše pojmovanje slov-an-ske vzajemnosti, potem pa mor-da kdaj pride do združitve v eno državo.

(Dalje prihodnjič)

IZ DOMOVINE

— Smrtna kosa. — Maribor. — V Slovenki ulici 40 je umrla 79 letna zasebnica Marija Weiss; na Koroški c. 34 je umrla 86 let-na zasebnica Marija Solak; v Jerovškovi ul. 80 pa je ugrabila smrt 64 letno Amalijo Vidmajer.

MALI OGLASI

Harmonike naprodaj

Proda se harmonika, skoro nova, Skandely izdelka. Vprašajte na 7417 Lockyear Ave.

(120)

John Glach

kovač

Mi popravljamo in brusimo kose in stroje za rezanje trave, da bodo rezale ko nove. Jih pre-menjamo in prodajamo. Vse de-lo garantirano.

13408 St. Clair Ave.

Glenview 3963

We pick and deliver (x)

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska



Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois

POSUJE ŽE 47. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi

Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 122.55%

K. S. K. Jednota ima nad 36,000 članov in članic v odraslem

in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 184

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega

obdobja nad \$7,400,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, pošteni in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruješ za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti bo-lesni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruješ se lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. št. otroci lahko zavarujejo v razredu "AA" ali "BB." Mesečni prispevek v mladinski oddelci je zelo nizki in ostane stalen, dasi zavarovalnica v vsakim letom narašča. V slučajni smrti otroka se izplača \$500 ali \$1,000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v gotovini.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruješ se lanko za \$2.00: \$1.00 in 50c na dan ali \$5.0c na teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarova-

vanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo član

rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asse-

mentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki iz-

haja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega

doblva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri

K. S. K. Jednoti, kot pravi mater v svoji. Če še nisi član ali

članica te mogoče in bogate podporna organizacija, privedi se in

pristopi takoj.

V vsak slovenski neselbini v Združenih državah bi moralo biti

društvo, spadajoče k K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva,

spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustano-

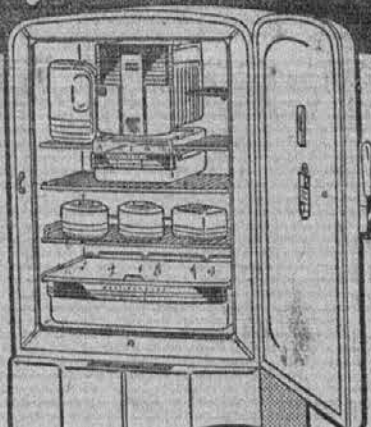
vite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za na-

daljša pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP

ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Don't just WISH you had a
WESTINGHOUSE
REFRIGERATOR
WIN ONE!

Picture this handsome Westinghouse ARISTOCRAT-SIX in your kitchen! Imagine winning it FREE! Think of the enjoyment it would give you. But, whether you win it or buy it, you'll get a real thrill from this refrigerator. You'll enjoy greater convenience . . . steadier food protection . . . lower operating costs . . . than you ever thought possible.



See this "ARISTOCRAT-SIX" with TRUE-TEMP CONTROL

True-Temp Control, an exclusive Westinghouse feature, permits new TRU-ZONE COLD, five distinct zones of cold in one refrigerator—all controlled by one simple dial . . . together providing the RIGHT relative temperatures and humidity for all five types of perishable food. You'll want to see this new feature. See how it gives you surer, steadier food protection!

Prices for Westinghouse with True-Temp Control start at \$197.75

BIG 6 CU. FT. MODEL with Conventional Control \$112.75

Free \$23,000.00
IN ELECTRICAL PRIZES

Westinghouse "Advise-a-Bride" Contests

5 Big Weekly Contests, April 18 : May 23

70 PRIZES EACH WEEK

10 Westinghouse Refrigerators 10 Westinghouse Electric Ranges

50 Westinghouse Streamline Irons

IT'S SIMPLE AND EASY

Just write down in your own words why YOU think a

young bride would be wise to select a Westinghouse Re-

frigerator or Electric Range. There are no coupons to save.

Absolutely nothing to buy. And your entry may WIN!

GET COMPLETE DETAILS AND FREE ENTRY BLANK FROM US!



A. GRDINA IN SINOVI

6019 St. Clair Ave.

Henderson 2088

15301 Waterloo Rd.

Kenmore 1235

Prodajalne odprte zvečer razen ob sredah,

ko se zapro opoldne

HELENA HALUSCHKA:

Sin dveh očetov

Mali profesor za nemščino je zmaljal z glavo, vzdignil eno ramo in bil še bolj v zadregi kot druge kratki. Ze od nekadašnje učiteljice v učenci obregali ohenj. Kar so eni nad drugimi doživeli razočaranje, so se maščevali zanje nad njim. Življenje in ljudje so oplašili tega moža. Pa ali je bil res slab, ali se je morda le tajil? Bil je skromen, prileten mož s šopom sivih las, gostimi obrvmi in kratkovidnimi modrimi očmi. Z njimi ni mežikal kakor profesorji sotrpini, temveč jih široko in radostno odpiral kakor otrok. Vendar se v njih ni zrcalilo vnanje življenje, temveč le velike, neuresničene sanje. Zato si ni znal nič pomagati ne v svetu ne pri učencih.

Danes se je čutil še posebno malo varnega, nekaj je moralo biti v zraku. Imel je prvo uro in že kratka pot od vrat razreda do mize mu je bila mučna. Zda je sedel za previsokim katedrom in povrhu ga je zakrivala še skladanica zvezkov. Govoril je čez ta kup v veliko, svetlo šolsko sobo, kjer je razpovedoval obrazce samo ko blede odražajoče se kroge. Noben teh krogov se ni zganil. Profesor Werther je govoril v leden, prazen molk. Zdelo se mu je, da se njegove besede jalovo vračajo k njemu samemu.

"Pazite!" je revsknil, kakor bi ustrelil s pištolo, v veliko sobo. Odnekod mu je odgovorilo smrčanje.

"Kdo je to? Kdo smrči?" Mali profesor je šinil kvisku in tipaje lezel med klopi. Za njegovim hrbtom se je oglašil cel koncert smrčajočih glasov, od najnižjega basa do najbolj cvilečega soprana. Oblil ga je mrzel pot. Take uganjati so si drznili učenci samo pri njem, zakaj živel je tako sam zase, ni pripadal nobeni skupini, nobeni stranki in bil samo vesten, dober šolnik. Bil je izgubljenec sredi življenjskega meteža.

Komu je veljal ta upor? Njegovi osebi gotovo ne, niso ga toliko cenili! Hotel je govoriti.

Oblak Furniture Co.

TRGOVINA S POHŠTVO
Pohštvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

V BLAG SPOMIN
DRUGE OBLETNICE SMRTI
NAD VSE LJUBLJENEGA IN
NIKDAR POZABLJENEGA,
DOBREGA IN SKRBNEGA
SOPROGA IN OČETA

Frank Mlakarja

ki je izdihnil svojo blago dušo
21. maja, 1938.

Ah, ti krasni majnik, kako si žalosten za nas, ker Bog nam je odvzel drugega soproga in očeta. Na Tvojem grobu klečimo in mlo gledamo na prostor, kjer počivaš Ti. Tvoje trpljenje je končano in končna skrb. Počivaj v miru in prosí za nas Boga.

Zalujoči ostali:
KATIE MLAKAR, soproga.
FRANK in CARL, sinova.
Cleveland, O., 21. maja, 1940.

jev sosed. "Natvezimo mu jih na debelo, vse bo požrl!"

"Ne pozabi na spolnost, ta ga posebno zaima," je dodal sosed z druge strani.

Wilde je pisal in ni poslušal. Prvi je nalogo dovršil, kakor vedno, kadar je sklenil, da hoče profesorja presenetiti.

"Že naredil?" je menil ta nezaušno. "To bo pa lepa naloga!"

"Saj jo lahko takoj preberete, gospod profesor!"

Profesor je bral in redel: "Nastal sem po slučaju. Ime: Volbenk Wilde. Starost: sedemnajst let. Bivališče: Dunaj. Vera: ??

Osební popis: velik, vitek, obraz podolgast, lasje kostajnevi, oči sive, nos raven.

Posebna znamenja: jih nima. Starši, oče: odvetnik. Mati: umetnostna obrtnica.

Pri človeku je samo mati dognana resnica. Oče je že domneva. Človek se rodi, da bi se povzpela nad druge in se boril za rekorde. Najboljša pot do uspeha je človeška neumnost. Kdor zida nanjo, zida dobro. Ljudi delimo v lastnike avtomobilov in pešce. Svet je last prvih, ker obvladajo ulice; drugi so na svetu zato, da prvi vozijo čeznje. Ženske delimo v "kraljice" in druge. Prvim poljubljamo roke, take imajo avto, psa, kočuh in enega otroka. Igrajo tenis in bridž in se vozijo tudi pozimi na letovišče. Druge morajo v tramvaju stati, kupujejo na obroke, hodijo ob nedeljah s svojimi otroki pes na sprehod in jim za odpustek kupujejo balončke. Tak je človek. Njegova dolžnost je, da si uredi življenje udobno. Prvi pogoj za srečo je lepo in zdravo telo; poleg tega mora imeti bistrega duha.

Bister duh ne pozna predsodkov, strahu, praznoverja, zameta vse, kar bi utegnilo kaliti njegov pogled v resnično življenje. Bister duh ima vsako, še tako grenko resnico rajši kakor tolažilno prevaro, gradi si dojemljiv svet, kjer naj si vsakdo po svoje poišče srečo. Ljudje žive po večini za ljubezen in umetnost, kolikor jih seveda ne zaposlita že jed in pijava.

Ljubezen je obvezna bolezen, ki jo mora preboleti vsakdo kakor koze in ošpice, a nevarna je samo med petnajstimi in pet in dvajsetimi letom.

Umetnost je dar, ki prebrusi topi dragulj življenja, tako da odseva njegov blek v tisočih barvah nazaj k nam.

Umetnost je vse, kar skuša puhel nič odeti v žareč blek. Umetnost je vse, kar se svetli, kar draži, se blešči, jemlje vid, buri, kar je osupljivo nago in pozorno tenko, umetnost je pena, ki pa ima vendar še več smisla ko življenje.

Boga so iznašli ljudje, ker jim je en čut še manjkalo. Nekaj idealistov se bori zoper Boga. Čemu bi se borili proti nečemu, česar ni? Jaz se ne borim. Srečen sem in ponosen, da



Edoardo Dino Alfieri italijanski poslanik v Berlinu, ki je velik zagovornik rimsko-berlinskega osiše in ki je tudi že prejel nacistično odlikovanje za svoje zasluge v tem pogledu.

sem otrok današnjih dni."

Stari profesor je gotal nekaj vase, preden je mogel spregovoriti:

"Wilde?"

"Gospod profesor?"

"Wilde, povejte mi, ali hočete s to šaro varati ali mislite zares?"

"Oboje, gospod profesor," se je nasmehnil fant.

"Potem," je dejal mož potihem in pretegnil za hip svojo drobno postavo, "potem, moj ubogi otrok, se mi smilite."

Če bi bil mali profesor primazal Volbenku eno za uho, bi ga ne mogel bolj ponižati kakor s temi besedami: moj ubogi otrok, smilite se mi. Wilde je bil samozavesten, da je samega sebe občudoval. Da ga pa ta stari mož, namesto da bi ga občudoval, kakor je bil fant navajen, celo pomiluje, ga je sil-

no togotilo.

Ubogí otrok! On — prvak v tenisu, plavalec, ki je dobil nagrado, smuški skakale, on, razvajeni lepi mladeč, ki je po njem eden najslavnejših evropskih kiparjev izklesal svojega Herma!

Ves dan mu je pokvaril ta stavec. Sicer je to kar slutiti, ker se je začelo že jutraj tako slabo.

Volbenk ni bil praznoveren, zares ne, naloga je dokazovala, eno pa je bilo gotovo: Ako mu mati jutraj ni z okna pomahalala, je šlo vse narobe. Tako se je dogajalo, odkar je smel prvič sam čez cesto. Mati je stala na pločniku in mahala z rokami, on pa se je tega pozdrava, ki ga je varno vodil med avtomobili, tako navadil, da ga ni mogel več pogrešati. Brž ko je jutraj hrupno zalo-



Nacistični oglas na danski narod, v katerem pojasnjuje, da so prišli Nemci v deželo samo zato, da bodo čuvali pravice danskega naroda. Proklamacija je tiskana v danskem jeziku.



NAZNANILO IN ZAHVALA

Bolečega srca, polnega tuge in žalosti, naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem jedno vest, da je po kratki bolezní previden s tolažili svoje vere v Boga za vedno preminul naš nadvse ljubljeni sin in brat

Frank Suhadolnik

Blagopokojnik je bil rojen dne 30. julija, 1903 v Clevelandu, ter je preminul dne 25. aprila ob 6:30 uri jutraj. Na njivo miru Kalvarije pokopališča je bil položen iz Anton Grdinove kapele po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida, dne 29. aprila ob 9. uri dopoldne. Pokojni je bil član društva Friderik Baraga C. O. F. ter zapušča tukaj poleg globoko žalujočega očeta in matere enega brata, dve sestri in več bližnjih sorodnikov.

Iskreno se želimo zahvaliti vsem onim, ki so položili krasne vence ob krsti blagopokojnega kot tudi onim, ki so darovali za svete maše, katere se bodo brale v mirni pokoj blage duše.

Najlepša hvala vsem onim, ki so dali svoje avtomobile za prevoz spremljevalcev na pokopališče na razpolago.

Našo najlepšo zahvalo naj prejmejo vsi oni, ki so nas ob težkem času in žalosti tolažili, prišli pokojnika krotit, so pri njem čuli ali ga spremili na pokopališče k večnemu počitku. Končno hvala vsem za vse, kar so nam ali blagopokojniku dobrega storili.

Hvala častiti duhovščini in pogrebniemu zavodu za storjene dobrote in veliko naklonjenost ob uri tuge in žalosti v družini.

Dragi in nezabni sin ter dobri in ljubljeni brat. Med tem, ko se je v naravo povračala pomlad, čas cvetja in veselja, prinesla nam je tugo in bolest — odvzela nam je Tebe dragi sin in brat. Žalostnega koraka in z lahko stopinjo obkrožamo Tvoj grob in kličemo k Vsemogočnemu: "Daj našemu dobremu in ljubljenemu Franku mirni počitek v rodni grudi do svidenja nad zvezdami."

Zalujoči ostali:
FRANK in MARTA SUHADOLNIK, starši.
VICTOR, brat.
MARTA, MARY, poročena BYRNE, sestri.
Euclid, O., 21. maja, 1940.

putnil za seboj večna vrata, mu šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi trosila cvetje. Ta ljubezniva pozdrav je šel kakor skrivnostna moč z njim na pot. Če je moral oditi brez njega, na primer kadar je mati še spala, je šlo vse navzkriž. Danes je kakor šinil pogled vselej navzgor proti oknu, kjer je opazil drobno roko, mahajočo mu, kakor bi tros